

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Сандански, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Кр. Бузова

при участието на секретаря Спаска Г. Трушева
като разгледа докладваното от Николинка Кр. Бузова Административно наказателно дело № 20221250200533 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

С Решение № 83/23.05.2022 г. по АНД № 686/2021 г. по описа на Районен съд-С*****, по повод подадена жалба от Л. Р. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес в град С*****, ул. „Л.К.“ № ** срещу Наказателно постановление № НП-ПБЗН – БЛ4-12/06.10.2021г. на Началник РСПБЗН - С*****, с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР, във вр. с чл.32, ал.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, на основание чл.265, ал.1 и чл.267, ал.2 ЗМВР и чл.24, ал.2 от Наредба № 8121з882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 200/двеста/ лева, съдът е отменил същото и е осъдил РСПБЗН да заплати на Л. Р. Б. сумата от 400(четиристотин) лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатски хонорар.

С Решение № 1744/27.10.2022 г. по КНАХД 328/2022 г. по описа на Административен съд-Б***** е отменено Решение № 83/23.05.2022 г. по

АНД № 686/2021 г. по описа на Районен съд-С***** и върнато делото на РС-С*****, за ново разглеждане от друг състав, съобразено с мотивите на съдебния акт на касационния съд, дало повод за образуване на настоящото АНД № 533/2022 г. по описа на РС-С*****.

В жалбата се сочи, че процесното НП е незаконосъобразно, изтъкват се доводи, че същото е издадено при нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Излагат се съображения за липса на умисъл и недоказаност на нарушението от субективна страна. Излагат се доводи за приложение на чл.28 ЗАНН. Иска се от съда да отмени НП като неправилно и незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, не се явява, изпраща свой процесуален представител, който поддържа жалбата по изложените в същата съображения. В хода на делото по същество пледира за отмяна на атакуваното НП като излага подробни съображения в подкрепа на становището си.

Административно-наказващият орган и Районна прокуратура – Б*****, ТО - С*****, редовно и своевременно призвани, не ангажират представители по делото. Началникът на РСПБЗН-С***** изразява тезата си в писмено становище по спора, пледира за потвърждаване на НП.

Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема следното от фактическа страна.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 59, ал. 2 пр. 1 от ЗАНН и срещу правораздавателен акт, който засяга имуществената сфера на наказаното лице. НП е връчено на жалбоподателя на 13.12.2021 г. /л.2 от АНД № 686/21/, а жалбата срещу него подадена от жалбоподателя чрез Началник РСПБЗН до РС-С***** на 20.12.2021 г. /л.1 от АНД № 686/21/, т.е. в предвидения в закона преклузивен срок. Изложеното прави разглеждането ѝ в съдебното производство процесуално допустимо.

След преценка допустимостта на жалбата, събраните по делото доказателства и направените доводи, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

С писмо изх. № 9400-1163/30.04.2020 г., изпратено до Румен Л.ов Б., с

копие до РС „ПБЗН“ гр. С*****, кметът на Община С***** е уведомил същите, че в Община С***** е постъпил устен сигнал за неправомерно струпване на автомобилни гуми пред стопанисвания от Б. обект: „Магазин за промишлени стоки и сервиз“ с идентификатор 65334.302.6008.6.2 по КККР на гр. С*****. Уведомил го също, че тротоарната площ пред обекта му представлява част от улица – Публична общинска собственост и ползването ѝ без разрешение е грубо нарушение на чл.4, ал.4 от Наредбата за опазване на обществения ред, обществената чистота и спокойствието на гражданите на Община С*****. Кметът на Община С***** продължава в уведомлението си до Б., че в становище с изх. № 7126р-634, екз. № 2/10.04.2020 г. РС „ПБЗН“ – С***** изразяват мнение, че обектът „Магазин промишлени стоки и сервиз“ в допълнението си „Сервиз за монтаж и демонтаж на автомобилни гуми“ не нарушава изискванията за пожарна безопасност, като във връзка с горното и за да се спазят условията на становището на РС „ПБЗН“ – С***** е наредено на Б. да не се разтоварват и задържат автомобилни гуми върху тротоара, част от улица, с което се затруднява движението на пешеходците, както и в обекта, автомобилните гуми да се съхраняват единствено и само върху предвидените за това метални стелажи.

Към 21.09.2021 г. свидетелите И. Ц. –инспектор Встепен /ДПК и ПО/ в РСПБЗН – С***** и А. А. – служител в РСПБЗН – С***** били на работа. Същата сутрин около 08,50 часа двамата извършили проверка на обект „Сервиз за гуми“ „Б.“ № **, находящ се в ж.к.“С*****“ № ** и установили, че в самия обект има стелажи, на които имало поставени около 200 гуми, като извън стелажите имало 170 броя гуми.

За констатираното от тях още същия ден - 21.09.2021г. актосъставителят И. Ц., в присъствието на свидетеля А. А., съставил на жалбоподателя Л. Р. Б. – управител на сервиза за гуми АУАН – ПБЗН-Бл4-2-5, затова че на същата дата около 08.50 часа в гр. С*****, ж.к.“С*****“ **, в сервиз за гуми „Б. **“ООД складира 170 броя автомобилни гуми извън предвидените стелажи за съхранение на автомобилни гуми, като към момента на проверката на стелажите били поставени около 200 бр. автомобилни гуми, с което е осъществил състава на нарушението по чл.140, т.1 от ЗМВР във вр. с чл.32, т.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност

при експлоатация на обектите. АУАН бил съставен на място в присъствие на нарушителя, който го подписал, като в графа „Обяснения и възражения“ посочил, че „гумите извън стелажите са за монтаж на коли за днес и утре и не се складираат по земята“.

Въз основа на акта за нарушение, на 06.10.2021г. Началник РСББЗН – С***** издал атакуваното НП № НП-ПБЗН – БЛ4-12/06.10.2021г., с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР, във вр. с чл.32, ал.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, на основание чл.265, ал.1 и чл.267, ал.2 ЗМВР и чл.24, ал.2 от Наредба № 8121з882/25.10.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 200/двеста/ лева.

НП било връчено лично на жалбоподателя на 13.12.2021 година, видно от отбелязването върху разписката към НП, приложено по делото.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с показанията на свидетелите И. Ц. и А. А.. Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на посочените свидетели, които потвърждават констатациите, отразени в акта за нарушение и приложените към административно-наказателната преписка и приети по делото писмени доказателства. Съдът кредитира представените и приети на основание чл. 281 от НПК писмени доказателства по делото, като прецени относимостта им към предмета на доказване в производството и взаимната кореспонденция между тях. Гласните и писмените доказателства, събрани по делото са безпротиворечиви относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователни и логични. От показанията на свидетелите Ц. и А. се установява времето, мястото, начинът на извършване на проверката и констатиране на нарушението.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законовия четиринадесет дневен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН от лице с право на жалба и е допустима. Разгледана по същество се явява основателна.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в указаните срокове. Но при издаването на него наказателно постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на чл. 57, ал.1 т. 6 от ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба на закона наказателното постановление трябва да съдържа законовата разпоредба, която е нарушена. Пълното, ясно и точно описание на всички елементи от състава на административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено и посочването на законовите разпоредби, които са нарушени, дава възможност на лицето, сочено като нарушител, да разбере какво нарушение се твърди, че е извършило и съответно за какво нарушение е наказано, за да упражни правото си на защита и има своята значимост за законосъобразността на акта и издаденото, въз основа на него наказателното постановление. В този смисъл е необходимо да е налице правно единство между цифровата квалификация на нарушението, посочена в акта, и тази, отразена в НП, както и единство между словесното описание на нарушението в АУАН и НП и посочения като нарушен закон.

Правната квалификация на нарушението с оглед дефиницията на чл. 6 ЗАНН представлява съвкупност от диспозитив на правна норма, определяща в какво се изразява деянието, което нарушава установения ред, и санкционна такава, регламентираща наказуемостта му. Налице е несъответствие в цифровата квалификация на нарушението в АУАН и НП. В АУАН като нарушена е посочена разпоредбата на чл.32, т.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатацията на обектите, съгласно която В сградите и помещенията не се разрешава складиране на ЛЗТ и ГТ и на горими вещества и материали в помещения с друго функционално предназначение и в подпокривните пространства на сгради с покриви, изпълнени от строителни продукти с класове по реакция на огън от В до F. В НП обаче е посочена като нарушена разпоредбата на чл.32, ал.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатацията на обектите, каквато алинея не съществува в цитираната разпоредба.

Допуснатото от наказващия орган нарушение на процесуалните правила е съществено, тъй като е накърнило правото на защита на жалбоподателя, който е бил лишен от възможността да разбере какво нарушение се поддържа,

че е извършил и да се защитава пълноценно по него.

Съдът намира, че само на това основание следва да отмени наказателното постановление, но за пълнота на мотивите съдът ще се произнесе и по съществото на спора.

Съгласно чл. 140, т.1 от ЗМВР За осигуряване на пожарната безопасност и защитата при бедствия държавните органи, юридическите лица и гражданите са длъжни да спазват установените правила и норми за пожарна безопасност и защита при бедствия, както и специфичните правила за съответните обекти и населени места, и да оказват съдействие на органите за пожарна безопасност и защита на населението.

Съгласно цитираната разпоредба на чл.32, т.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите не се допуска складиране - в процесния случай на гуми в сервиза за гуми. А съгласно писмото на кмета на Община С***** в „Магазин промишлени стоки и сервиз“ в допълнението си „Сервиз за монтаж и демонтаж на автомобилни гуми“ не са били нарушени изискванията за пожарна безопасност, каквото е и становището на РС „ПБЗН“ - С*****, като във връзка с горното и за да се спазят условията на становището на РС „ПБЗН“ – С***** е наредено на Б. да не се разтоварват и задържат автомобилни гуми върху тротоара, част от улица, с което се затруднява движението на пешеходците, както и в обекта, автомобилните гуми да се съхраняват единствено и само върху предвидените за това метални стелажи. В случая не се доказва нарушение на чл.32, т.1 от цитираната Наредба от обективна страна, тъй като очевидно е, че с оглед предмета на дейност в процесния обект „Сервиз за монтаж и демонтаж на автомобилни гуми“, същите е възможно да са били не складирани, а съхранени за дейността, като в случая складиране на гуми не беше категорично установено от административно наказващия орган в процеса. Очевидно е, че Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите борава с термините „складиране“ в чл.32, т.1 и „съхраняване“ в чл.32, т.3, поради което съдът намира, че не става ясно дали административно наказващият орган не е имал предвид като нарушена разпоредбата на чл.32, т.3 от същата Наредба, съгласно която в сградите и помещенията не се разрешава използване и

съхраняване на ЛЗТ, ГТ и ГГ в количества, по-големи от допустимите, съгласно Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, тъй като в процесното помещение е било възможно да се съхраняват гуми на стелажи.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че нарушението не беше доказано както от обективна, така и от субективна страна.

Отделно от гореизложеното, настоящият състав приема, че деянието макар и формално да се приеме, че е осъществило от обективна и субективна страна признаците на претендираното нарушение е малозначително по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН, тъй като неговата обществена опасност е явно незначителна. Това е така, защото обществените отношения, свързани с безопасността по пожарна безопасност (ПБ) при експлоатацията на обектите в урбанизираните, земеделските, горските и защитените територии и в нарушените територии за възстановяване, наричани за краткост "обекти", са засегнати в незначителна степен, предвид и даденото нареждане от кмета на Община С***** автомобилни гуми да се съхраняват в това помещение, макар и само върху предвидените за това метални стелажи. Конкретното обективирано поведение и субективното отношение към него, предвид казаното по-горе не увеличава неговата обществена опасност, не я прави и типична за вида засегнати обществени отношения, нито изключва правна преценка на нормата на чл. 9, ал. 2 от НК. Разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН визира, че "по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго". Това предполага извод, че цитираната разпоредба описва случаите, при които не следва да се носи отговорност и се прилага НК. Конкретния случай, попада в приложното поле на чл. 11, предл. 3 от ЗАНН и съставлява обстоятелство, изключващо отговорността на дееца за извършеното деяние, с оглед на установената му явна незначителна обществена опасност. По изложените съображения съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН жалбоподателят има правно на разноси в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена,

като видно от представеното адвокатско пълномощно при разглеждане на делото в първата инстанция по АНД № 686/2021 г. по описа на РС-С***** /л.13/ са заплатени 500лв. за възнаграждение на адв. Р. Н.. С оглед фактическата и правна сложност на делото и предвид представения договор за правна защита и съдействие, съдът намира, че следва да бъдат присъдени разноски в размер на 500 лева. В случая не е направено възражение за прекомерност на разноските. Искането за заплащане на разноски в този размер съдът намира за основателно, тъй като делото се е развило пред три съдебни инстанции, като адвокатът се е явявал в две от тях, а именно по АНД № 686/2021 и по АНД № 533/22 г., и двете по описа на РС-С***** . По АНД № 533/22 г. адвокатът не е представил отделен договор за правна защита и съдействие, където да има ново определено възнаграждение. Съгласно чл.18, ал.4 (Нова - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) от НАРЕДБА № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административно наказателен характер извън случаите по ал. 2 възнаграждението е 500 лв. за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административно наказателен характер извън случаите по ал. 2 възнаграждението е 500 лв. и макар делото да не се отличава с фактическа или правна сложност, то е приключило в две съдебни заседания, като в едното от тях не е бил даден ход, а на второто с.з. са разпитани свидетели, с процесуално представителство в съдебната зала от адвокат, поради това РСПБЗН на МВР-Б***** , в която организационна структура е РСПБЗН-С***** следва да бъде осъдена да заплати адвокатското възнаграждение на жалбоподателя в размер на 500 лева, които последният е заплатил на адвоката си.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-ПБЗН – БЛ4-12/06.10.2021г. на Началник РСПБЗН - С***** , с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР, във вр. с чл.32, ал.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, на основание

чл.265, ал.1 и чл.267, ал.2 ЗМВР и чл.24, ал.2 от Наредба № 8121з882/25.10.2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол на МВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 200/двеста/ лева

ОСЪЖДА РДПБЗН – Б***** ДА ЗАПЛАТИ на Л. Р. Б., ЕГН *****, с постоянен адрес в град С*****, улица „Л.К.“ №** сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Б*****ски административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____